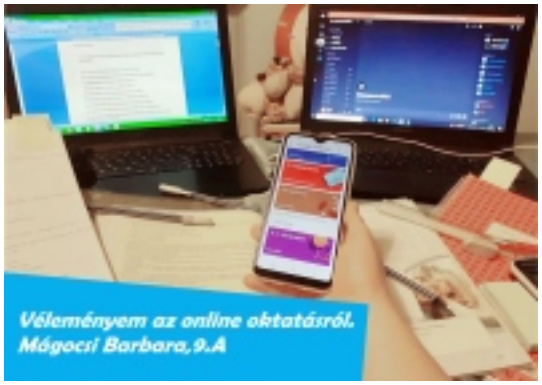

Emlékszem márciusban minden nap furcsa érzéssel mentem iskolába. Nem tudtam, hogy másnap kell-e menni. Végül, bár nem gondoltuk volna 13-án „fejeztük be az iskolát”. Mikor kiderült, hogy valóban hétfőn nem indul normálisan a hét, őszinte leszek az egész osztály örült és viccelődött, hogy az "utolsó" ruhánk a Türrös ünneplő volt.

16-án, hétfőn döbbentem rá, hogy ez nem vicc és hogy tényleg megtörtént. "Ijesztő" volt reggel 8-kor kelni. Normál esetben ilyenkor már túl lettem volna egy buszozáson és fél órája a suliban "tanultam" volna. Most pedig hirtelen minden felborult nekünk, diákoknak és tanárainknak. Hirtelen mindenki magára maradt a tanulásban. Tanáraink úgy gondolom, hogy minden tőlük telhetőt megtettek, hogy ezt az évet is le tudjuk zárni. Nekem és az osztályomnak különböző platformokon folyt az oktatás. Redmentán felmérőket és feladatlapokat tölthettünk ki, feleltünk Messengeren, Google Classroomban megkaptuk a különböző tantárgyakból az aznapi anyagrészt. Utóbbinál rendszerint kaptunk videókat, fényképeket, teszteket és egyéb internetes oldalakat ahol utána tudtunk nézni a leckének. Másik nagy segítség, ami tudta rendszerezni az óráinkat a Türrös Discord volt. Ha Discordon volt órám mindig egy kicsit olyan volt, mintha visszacsöppentem volna az ottani "életbe". Nem mondom azt, hogy egyszerű volt ez a pár hónap. Többször hiányzott a suli, az osztályom és magam a közösség. Nem egyszer és nem is kétszer volt elegem az online oktatásból, de tudtam, hogy szükség van rá és ebben a helyzetben nem lehet jobban megoldani. Diák szemszögből persze voltak vicces helyzetek. Gondolok itt az elaludt vagy éppen elfelejtett órákra. Hála égnek tanáraink megértőek voltak és tudták kezelni az ilyen helyzeteket is. Felfoghatjuk ezt egy próbának vagy akár vizsgának is, amin véleményem szerint mindenki átment. Az osztályom nem esett szét, a tanáraink le tudták adni az agyagokat és úgy gondolom, hogy ezeket így vagy úgy le is jegyzeteltük/megtanultuk.

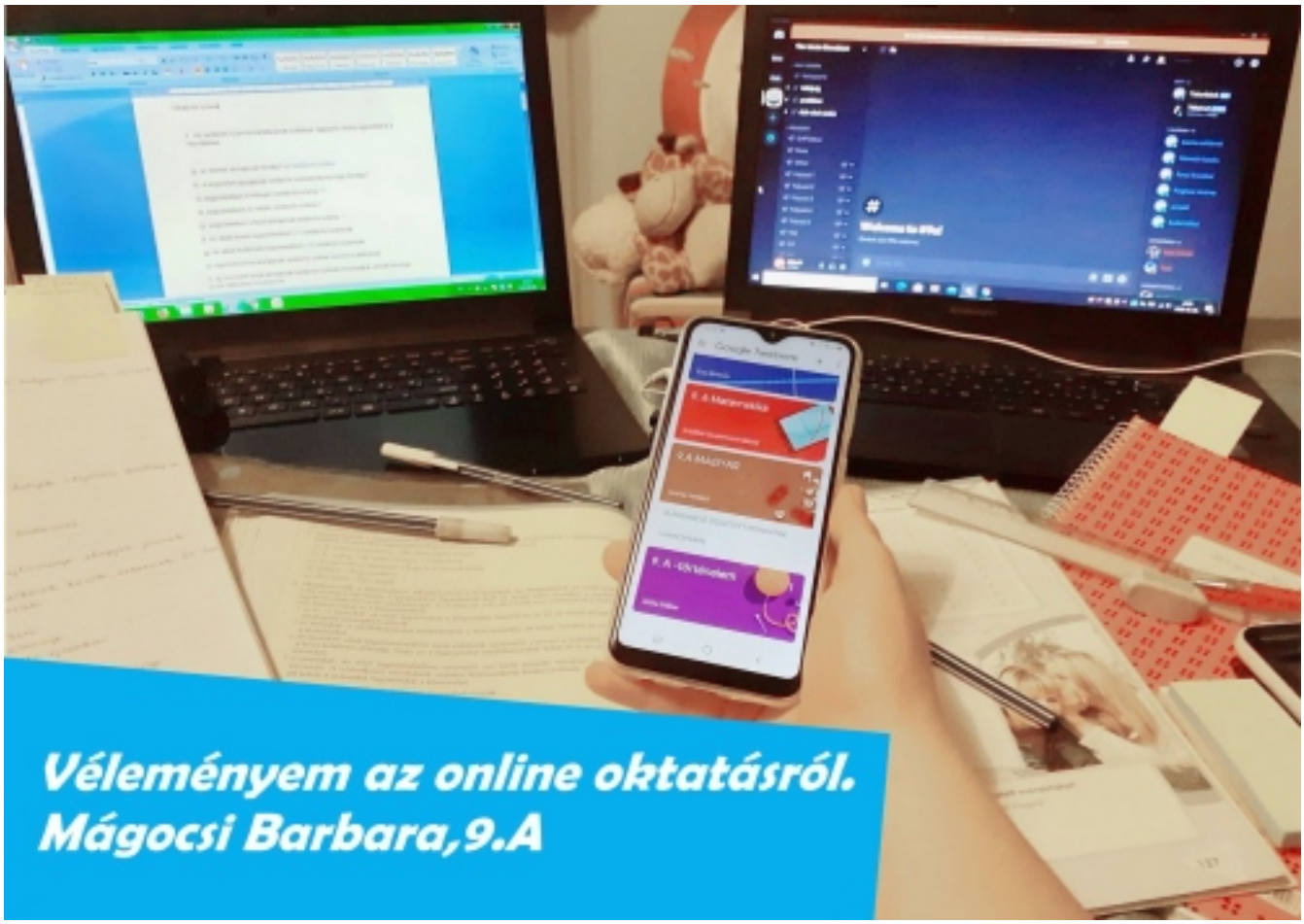
Véleményem az online oktatásról.
Mágocsi Barbara,9.A